

OZNANILA

Župnija ŠENTJANŽ in
Sv. PETER na Kronske gori
od 13. april – 21. april 2013

3. VELIKONOČNA NEDELJA – 14.4.2013

Šentjanž ob 8.00: 1.namen: + MARTA IN FRANC ŠKRABEC – Igor
2. namen: + POPLAS LENČKA

Sv. Peter na Kr.gori ob 9.30: + PETER ULBL - Igor

V ponedeljek 15.4. ob 15.00 pogreb v Šentjanžu: + VINCENC BREZNIK

Torek 16.april 2013

Dom svete Eme ob 17.00: ZA ŽIVE IN RAJNE FARANE PZŽD

V torek zvečer je v Dravogradu po večerni maši ob 19. uri seja Tajništva naše PZŽD. Iz župnije Šentjanž sta vabljeni Jelka Onuk in Renata Čeru, iz Sv. Petra/Kronske gori Bernarda Javornik in Rotovnik Avgust.

Sobota 20.4.2013

Šentjanž ob 18.00: + VINCENC BREZNIK - osmina

NEDELJA DOBREGA PASTIRJA - 21.4.2013:

Šentjanž ob 8.00: 1.namen: + OTMAR POBERŽNIK – obl.

2.namen: + MATILDA TURIČNIK - osmina

Sv. Peter na Kr.gori ob 9.30: + ANTON BERDNIK

Nova številka Družine. Listajte in prebirajte www.jagnje.si,

Darovanja: Šentjanž: 95,05 €,

Sv. Peter na Kr.gori: ni podatka, za pogostitev za Veliko noč smo porabili 172,27 €

Radi v tem tednu ki prihaja molite za nove duhovne poklice – to je naša dolžnost in pravica. Le izmolili si bomo nove sodelavce v božjem vinogradu in nič drugače. Kolikor bomo mi naredili, bo ttudi Bog uslišal naše molitve.

3. velikonočna nedelja

»'Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?' Rekel mu je: 'Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.'«(Jn 21,15)

Jezus se je svojim učencem po vstajenju večkrat prikazal. Tako je bilo tudi tokrat, ko so učenci lovili ribe. Ko so skupaj povečerjali, pa je Jezus Simona Petra kar trikrat vprašal, ali ga ljubi. Peter je razumel, da mu Jezus daje priložnost, da se odkupi za trikratno zatajitev. Jezus vedno znova daje novo priložnost; mi smo tisti, ki se sami odločamo, ali jo bomo sprejeli. Kakor koli se že odločimo, Jezus nas vedno ljubi.

»Naj sem blizu ali daleč, vedno mislim na vas.
Eno samo željo imam, to, da bi vas videl srečne
Tukaj na zemlji in v večnosti.«
(sv. Janez Bosko)

7. del: PRIČAKUJEM VAS V NEBESIH – Don Boskova smrt (1888)

Don Bosko je zaključil pot svojega zemeljskega življenja. Kot je v času svojega življenja vlagal vse energije v to, da bi bili fantje srečni, tako si želi tudi danes, da bi bili vsi srečni na zemlji in v večnosti! S svojo priprošnja podpira naše vzgojno delo. S svojim zgledom navdušuje vedno nove generacije. Njegovo pedagoško delo tudi danes navdihuje ljubezen do mladih, ki je ključ do njihovih src in do usmerjanja k dobremu.

Od dela izčrpan je v 73. letu življenja, 31. januarja 1888, na dan svojega godu, umrl v Torinu. Pokopali so ga v veličastni baziliki Marije Pomočnice, ki jo je bil zgradil z očitno podporo božje previdnosti. Med blažene je bil prištet leta 1929, med svetnike pa leta 1934. Papež Pij XI. ga je razglasil na samo Veliko noč, 1. aprila.

Maj 1887. Don Bosko se je vrnil z zadnjega romanja po Španiji, kjer je prosil miloščine za dokončanje cerkve Srca Jezusovega v Rimu, ki mu jo je zaupal Papež. Tako se je don Bosko, ukrivljen od let in naporov, povzpel k oltarju tega veličastnega templja k maševanju. Ko je prišel do posvetitve, so ga duhovniki, ki so mu pomagali, videli izbruhniti v jok. Dolg, nezadržan jok, ki je trajal skoraj do konca. Na koncu so ga morali skoraj nesti v zakristijo. Don Viglietti mu je zaskrbljen zašepetal: "Kaj vam je, don Bosko? Vam je slabo?" Don Bosko je zmajeval z glavo: "Pred očmi sem živo videl prizor iz mojih prvih sanj pri devetih letih. Videl sem in slišal svojo mamo in svoje brate, ki so razpravljali o tem, kar sem sanjal ..." V tistih davnih sanjah mu je Mati Božja rekla: "Ob svojem času boš vse razumel." Ko je zdaj gledal nazaj v življenje, se mu je zdelo, da je zares vse razumel. Splačalo se je pretrpeti toliko žrtev, toliko dela za njegove fante, za rešitev toliko duš.

Dan 27. in jutro 28. (januarja) se izgubljata v nenehni blodnji. Popoldne 28. je don Bonettiju, ki je zraven, zamrmral: »Povejte mojim fantom, da vse pričakujem v nebesih«. Dne 29. so ga zdravniki videli v zelo slabem stanju. Doktor Fissone mu je dejal: »Pogum, jutri bo morda boljše.« On pa z že izgubljenim pogledom: »Jutri? ... Jutri? ... Bom na dolgem potovanju ...« Prve ure ponoči je glasno dejal: »Pavlek, Pavlek, kje si? Zakaj ne prideš?« Don Pavel Albera, inšpektor v Franciji, še ni prišel.

30. januarja, v trenutku umske jasnosti, je rekel don Rui: »Stori, da te bodo ljubili!« Proti eni popoldne sta bila poleg postelje Jožef Buzzetti in don Viglietti. Don Bosko odpre oči, poskuša se nasmehniti. Vzdigne levo roko in ju pozdrav. Buzzetti se razjoče.

31. januar. Blizu dveh ponoči je don Rua opazil, da gre naglo h koncu. Nadel si je štolo in začel molitev za umirajoče. Hitro so poklicali druge predstojnike družbe. Ko je prišel msgr. Cagliero, mu je don Rua ponudil štolo, stopil na don Boskovo desno stran, se sklonil k njegovemu ušesu in mu rekel: »Don Bosko, tu smo mi, vaši sinovi. Prosim vas odpuščanja za vse nevshečnosti, ki ste jih morali zaradi nas pretrpeti. V znamenje odpuščanja in očetovske dobrote nam dajte še enkrat svoj blagoslov. Vodil vam bom roko in izgovoril obrazec blagoslova.« Don Rua je vzdignil že brezčutno roko in rekel blagoslovne besede za navzoče in daljne salezijance.

Ob pol petih don Boskovo dihanje za nekaj trenutkov postane kratko, potem utihne. Don Belmonte je vzkliknil: »Don Bosko umira!« Trije trdni vzdihni v kratkih presledkih. Msgr. Cagliero je naglas začel molitev, ki se je je kot deček naučil od njega: »Jezus, Jožef in Marija, darujem vam svoje srce in svojo dušo, Jezus, Jožef in Marija, stojte mi ob strani v zadnjem boju, Jezus, Jožef in Marija, naj z vami v miru izdihnem svojo dušo.« Potem je snel štolo in jo položil na rame don Boska, ki je vstopil v Luč. (Don Bosko, str. 385–386)

(Konec)

Uredila: Anja Onuk